

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. Η6

της 16ης Δεκεμβρίου 2010

για την εφαρμογή ορισμένων αρχών, όσον αφορά στον συνυπολογισμό περιόδων δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ και για τη συμφωνία ΕΚ/Ελβετίας)

(2011/C 45/04)

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ,

Έχοντας υπόψη το άρθρο 72, στοιχείο α), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας ⁽¹⁾, δυνάμει του οποίου η Διοικητική Επιτροπή είναι αρμόδια για την εξέταση όλων των διοικητικών θεμάτων ή των θεμάτων ερμηνείας που προκύπτουν από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τον καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας ⁽²⁾,

Ενεργώντας σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 71, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 1, στοιχείο κ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 παρέχει ορισμό της έννοιας «περίοδος ασφάλισης». Από τη διατύπωση του άρθρου 1, στοιχείο κ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 συνάγεται, ότι οι εξομοιούμενες προς αυτές περιόδους είναι ισοδύναμες με περιόδους ασφάλισης και δεν χρειάζεται να είναι ισοδύναμες με περιόδους εισφοράς.

(2) Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 ορίζει την αρχή του συνυπολογισμού περιόδων. Η αρχή αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται με ενιαίο τρόπο που να περιλαμβάνει τον συνυπολογισμό των περιόδων, οι οποίες δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας προσμετρώνται μόνο είτε για τη θεμελίωση δικαιώματος είτε για την προσαύξηση του ποσού της παροχής.

(3) Η αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 ορίζει, ότι η αρχή της εξομίσωσης ορισμένων γεγονότων ή καταστάσεων δεν θα πρέπει να συγχέεται με την αρχή του συνυπολογισμού περιόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 284 της 30.10.2009, α. 1.

(4) Είναι αναγκαίο να εξασφαλίζεται, ότι κατά την εφαρμογή της αρχής του συνυπολογισμού περιόδων, που προβλέπεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, οι περίοδοι ασφάλισης που κοινοποιούνται από ένα κράτος μέλος πρέπει να γίνονται δεκτές από το κράτος μέλος παραλήπτη, χωρίς να αμφισβητείται η αξία τους.

(5) Ταυτόχρονα, είναι αναγκαίο να αναγνωριστεί η αρχή, ότι τα κράτη μέλη διατηρούν τη δικαιοδοσία να καθορίζουν τους εθνικούς όρους ως προς τη χορήγηση παροχών κοινωνικής ασφάλειας -με την προϋπόθεση, ότι οι εν λόγω όροι εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις-, και να επιβεβαιώνουν, ότι η αρχή αυτή εξακολουθεί να μην επηρεάζεται από την αρχή του συνυπολογισμού. Το κράτος μέλος παραλήπτης πρέπει, ως πρώτο βήμα, να αποδεχθεί όλες τις κοινοποιούμενες περιόδους ασφάλισης, προκειμένου να μην υπάρξουν ενδεχόμενα εμπόδια για τη θεμελίωση δικαιώματος και στη συνέχεια, ως δεύτερο βήμα, να προοριστεί, εάν πληρούνται οι ειδικοί εθνικοί όροι.

(6) Ο ορισμός των «περιόδων ασφάλισης» παρέμεινε αμετάβλητος στο άρθρο 1, στοιχείο κ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 σε σύγκριση με το άρθρο 1, στοιχείο ιη), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

(7) Δεδομένου ότι σκοπός της παρούσας απόφασης είναι η παροχή ασφάλειας δικαίου, αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις, για τις οποίες η απόφαση λαμβάνεται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

1. Όλες οι περίοδοι ασφάλισης -είτε είναι περίοδοι εισφοράς είτε περίοδοι που θεωρούνται ως ισοδύναμες με περιόδους ασφάλισης δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας- πληρούν την έννοια «περίοδοι ασφάλισης» για τους σκοπούς εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και (ΕΚ) αριθ. 987/2009.

2. Όλες οι περίοδοι για τον εκάστοτε σχετικό κίνδυνο, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, λαμβάνονται υπόψη εφαρμόζοντας την αρχή του συνυπολογισμού περιόδων, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009. Η αρχή του συνυπολογισμού απαιτεί να συνυπολογίζονται οι περίοδοι που κοινοποιούνται από άλλα κράτη μέλη, χωρίς να αμφισβητείται η αξία τους.

3. Εντούτοις, τα κράτη μέλη -αφού εφαρμόσουν την αρχή του συνυπολογισμού που αναφέρεται στο σημείο 2 —, διατηρούν τη δικαιοδοσία να καθορίζουν τους λοιπούς εθνικούς όρους ως προς τη χορήγηση παροχών κοινωνικής ασφάλειας, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 -με την προϋπόθεση, ότι οι εν λόγω όροι εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις-. Η αρχή αυτή δεν επηρεάζεται από τις διατάξεις του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004.

4. Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις, για τις οποίες η απόφαση λαμβάνεται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης.

5. Τα συνημμένα παραδείγματα, που αφορούν στην πρακτική εφαρμογή των σημείων 1, 2 και 3 της παρούσας απόφασης αποτελούν τμήμα αυτής.

6. Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Εφαρμόζεται από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο πρόεδρος της Διοικητικής Επιτροπής
Keyina MPEYE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ 1, 2 ΚΑΙ 3 ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Παράδειγμα ως προς την εφαρμογή των σημείων 1 και 2 της απόφασης:

Δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους Α, ο ασφαλισμένος έχει 10 έτη περιόδων εισφοράς και 2 έτη ισοδύναμων περιόδων, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη, δυνάμει της νομοθεσίας του, μόνο για τον υπολογισμό.

Σύμφωνα με το σημείο 1 της απόφασης, οι περίοδοι που πρέπει να κοινοποιηθούν στο κράτος μέλος Β, ανέρχονται σε 12 έτη.

Σύμφωνα με το τμήμα 2 (και στην αιτιολογική οκτώψη 2) της απόφασης, το κράτος μέλος Β πρέπει να λάβει υπόψη του τα 12 αυτά έτη ως έτη περιόδων για τους σκοπούς του συνυπολογισμού.

Παράδειγμα σχετικά με την εφαρμογή των σημείων 2 και 3 της απόφασης:

Δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους Α, ο ασφαλισμένος έχει 30 έτη εισφορών που συνδέονται με την «πραγματική άσκηση ενός επαγγέλματος». Η νομοθεσία του κράτους μέλους Α προβλέπει, ότι για τη χορήγηση πρόωρης σύνταξης γήρατος το ενδιαφερόμενο πρόσωπο οφείλει να αποδείξει, ότι έχει τουλάχιστον 35 έτη εισφορών που συνδέονται με την «πραγματική άσκηση ενός επαγγέλματος».

Δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους Β, ο ασφαλισμένος έχει 2 έτη σπουδών (που κοινοποιούνται ως «ισοδύναμες περίοδοι σπουδών») και 3 έτη εισφορών που συνδέονται με την «πραγματική άσκηση ενός επαγγέλματος».

Σύμφωνα με το σημείο 2 της απόφασης, το κράτος μέλος Α πρέπει να λάβει υπόψη του τα 5 αυτά έτη ως έτη περιόδων για τους σκοπούς του συνυπολογισμού (πρώτο βήμα).

Σύμφωνα με το σημείο 3 της απόφασης, το κράτος μέλος Α, στη συνέχεια, επαληθεύει, ότι πληρούνται οι λοιποί εθνικοί όροι δυνάμει της νομοθεσίας του (στη συγκεκριμένη περίπτωση η «πραγματική άσκηση ενός επαγγέλματος») και ότι οι όροι αυτοί εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις (δεύτερο βήμα).

Δεδομένου ότι υπάρχουν μόνον 3 έτη εισφορών που συνδέονται με την «πραγματική άσκηση ενός επαγγέλματος» στο κράτος μέλος Β, ο όρος, δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους Α, για 35 έτη «πραγματικής άσκησης ενός επαγγέλματος» δεν πληρούται. Με την προϋπόθεση, ότι δεν υφίσταται (έμμεση) διάκριση λόγω υπηκοότητας, δεν υπάρχει υποχρέωση χορήγησης πρόωρης σύνταξης γήρατος δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους Α.